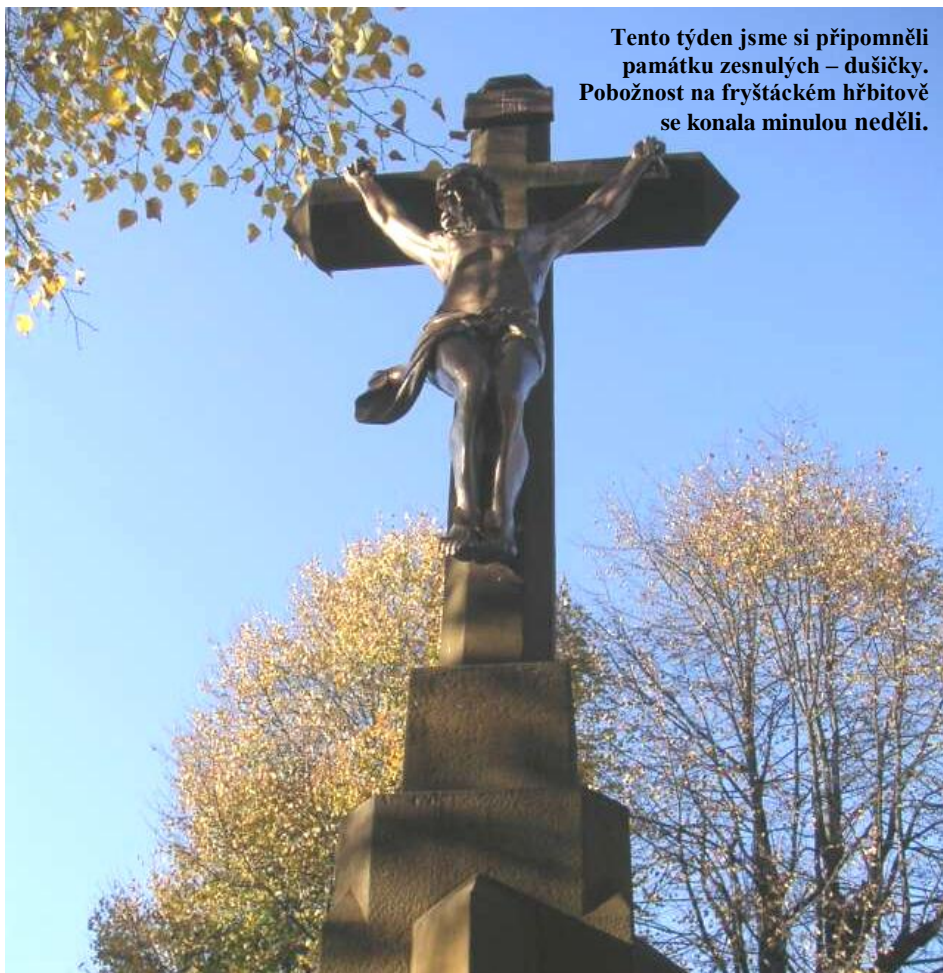

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
3. ROČNÍK - ČÍSLO 33 - LISTOPAD 2005

**Tento týden jsme si připomněli
památku zesnulých – dušičky.
Pobožnost na fryštáckém hřbitově
se konala minulou nedělí.**

Duchovní slovo

Milí farníci,

měsíc listopad tradičně začínáme připomínkou těch, kteří již překročili práh smrti a vstoupili do prostoru věčnosti. Naše modlitby a mše sv. jim velice pomáhají.

Je zajímavé sledovat různé rody, které se stále drží a jejich jména, která se stále vyskytují, a na druhé straně rody a jména, které již zanikly. Bruno Ferrero někde napsal „Spousta rodů vymře jen proto, že se lidé bojí mít rádi.“ Chci poznamenat, že my salesiáni si Vás, rodin, velmi vážíme, protože si uvědomujeme, kolik energie fyzické, duševní i duchovní musíte vynakládat, abyste vytvářeli dobré křesťanské rodiny – „domácí církev“, jak se teď říká. Proto bych Vás rád povzbudil k účasti na pouti na Velehrad, kde budeme prosit za rodiny a duchovní povolání.

Končí se „rok farnosti“ a začne „rok arcidiecéze“. Farnost se měla stmelit, otevřít se různým duchovním iniciativám, oživit svou víru ve svých členech. V Roce arcidiecéze máme prožívat sounáležitost s ostatními farnostmi a s biskupy, abychom si „nehráli jen na svém písečku“.

Kdosi řekl: „Musíš kvést tam, kde jsi zasazen.“ Nemůžeme si toho v životě moc vybírat. Vybrali jsme si Boha a Jeho Církev. Jemu se svěřujeme a v ní chceme žít. Ne jako diváci, ale jako „herci“. To dobré, co s pomocí Boží vytváříme, nás posvěcuje a činí lepšími. Na tom lze budovat lepší příští dny. To je skutečná radost.

Radost a pokoj do dalších dní Vám i sobě přeje

otec Mirek

Tvořivé dny

I letos připravili katecheté Tvořivé dny. Zveme děti i s maminkami na první setkání, které se uskuteční **v pátek 11. 11. v 15 hodin v ateliéru DISu**. Budeme vyrábět různé dárečky, které se pak budou opět prodávat o adventních nedělích po mši svaté, popřípadě po adventních koncertech.

Kdo má chuť a elán udělat **něco dobrého pro nemocné leprou**, ať přijde – rádi Vás přivítáme! **Loňský výtěžek 10 tisíc korun pomohl k uzdravení 66 nemocných lidí...**

Materiál na výrobky zajistíme.

Informace na telefonním čísle 577 912 185.

zvou a těší se na Vás katecheté

Naše poutní místa

Stará Matka Boží žarošská, divotvůrkyně Moravy

Obec Žarošice leží asi 15 km západně od Kyjova a 20 km jižně od Slavkova u Brna.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

V Žarošicích stávaly odnepaměti kostely dva: starší – poutní, nazývaný „Mezi Vinicemi“, zasvěcený Panně Marii, ležící v místech dnešní osady Silničná, a mladší – později farní, ležící přímo ve vsi a zasvěcený sv. Anně.

První zmínka o poutním mariánském kostele je z roku 1326, druhý farní kostel se připomíná roku 1411. V té době sužovaly zdejší země války, nájezdy, drancování a plenění. Při obléhání Vídně roku 1529 vtrhli Turci také na Moravu a v okolí Žarošic si počínali zle – vraždili, loupili a vypálili mnoho kostelů v okolí, pouze kostel Matky Boží Mezi Vinicemi zůstal ušetřen.

Podle legendy k tomu došlo tak, že turecký paša vjel opovážlivě na koni se dvěma důstojníky do poutního kostela a hlasitě se smál. Když uviděl sochu Matky Boží, počal si z ní tropit posměch a neuctivě se o ní vyjadřoval. V tom okamžiku spatřil, jak soše Bohorodičky stékají slzy z očí, sám se rozplakal a v té chvíli byl raněn slepotou. Velmi se zalekl a prosil přítomného kněze, aby se za něho modlil a slíbil, že nabude-li opět zraku, stane se pak křesťanem. Když byl ve víře vyučen a přijal křest, skutečně znovu nabyl zraku. Do své daleké vlasti se už nevrátil, usadil se zde jako poustevník nedaleko chrámu Matky Boží a sloužil Panně Marii až do smrti a na své přání byl v mariánské svatyni také pochován.

Války provázel mor, hlad, neúroda, hořela města a vesnice... Roku 1645 obléhali Brno Švédové, kteří jezdili loupit po celém okolí a za Ždánickým lesem objevili i žarošickou poutní svatyni. Kostel i obydlí kněze vykradli a s uloupenými věcmi naložili na vůz i milostnou sochu Panny Marie a údolím přes Zdravou Vodu odjžděli k Brnu. Najednou se vůz, na němž byla socha Staré Matky Boží, nemohl hnout z místa a proto Švédové vyhazovali z vozu vše, co

se jim nehodilo. Vyhodili také sochu Panny Marie. Pohodili ji do houští v lese – v tu chvíli se dal vůz do pohybu a Švédové odjeli.

Po nějakém čase šel lesem za svoji nevěstou zbožný mládenec Josef Němec z Archlebova. Když přišel k houštině, v níž ležela pohozená socha, z kroví vycházela zář

a on slyšel: „Josefe, vezmi mě s sebou“. Mladík by sochu v náručí těžko unesl, proto se vrátil do Archlebova, vzal doma putnu na sbírání hroznů a v ní donesl sochu do rodného domu v Archlebově. Tam sochu postavil do přístěnku a odešel – pověst k tomu dodává, že ráno byla socha z Archlebova pryč. Josef ji opět našel tam, kde byla minulého dne a proto odnesl Milostnou sochu do poutního kostela Mezi Vinicemi, kam patřila. Tato událost bývá často zobrazována na poutních obrázcích.

Císař Josef II. vydal v srpnu 1785 vládní oběžník, kterým zakázal poutě. A tak se stalo, že jako každý rok přišli poutníci v sobotu po svátku narození Panny Marie 11. září 1785 na svoji pout' do Žarošic, ale poutní kostel byl uzavřen a na něm vyvěšena vyhláška se zákazem poutí. Lidé si však věděli rady – farní kostel sv. Anny v Žarošicích zrušen nebyl, v něm se bohoslužby konat mohly. Proto vnikli do kostela Panny Marie, dali milostnou sochu na nosítka, zapálili svíce a ve slavnostním průvodu za zpěvu písně „Před věky zvolena“ ji přenesli do Žarošic. Od té doby se podle lidové tradice tomuto dni říká „Zlatá sobota“ a večerní slavnostní světelný průvod se sochami Panny Marie patří k vyvrcholením hlavní poutě.

V roce 1797 vypukl v Žarošicích požár, který kostel sv. Anny zcela zničil a s ním i většinu domů v obci. Kvůli válce a nedostatku peněz byl nový kostel dokončen až r. 1801. Lidí přicházelo stále více a více, a to i v dobách náboženské nesvobody. Roku 1967 bylo proto z bývalé farní zahrady a hřbitova za kostelem vybudováno poutní prostranství, kde jsou slouženy mše pod širým nebem.

POUTĚ

- ❖ **Hlavní pout' – „Zlatá sobota u Staré Matky Boží“ – první sobota po svátku Panny Marie (8. 9.)**
- ❖ **„Fatimská“ pout' – od května do října každého 13. dne v měsíci**
- ❖ **„Korunovační“ pout' – na počest korunovace milostné sochy – 21. května**
- ❖ **Pout' na první sobotu – po celý rok**

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Římskokatolický farní úřad Žarošice, 696 34 Žarošice
51, tel. 518 631 616

-pn-

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštská farnost v minulých stoletích

25. KOSTEL – zvony

Z nejstarší historie

Fryštské zvony jsou tématem, o kterém bylo v poslední i dřívější době napsáno mnohé. Je to asi proto, že svěcení zvonů bylo pro naši farnost jednou z největších událostí minulého století. Zvony byly společnou zásluhou celé farnosti a dokazovaly i to, že když se lidé dají dohromady, dokážou i zdánlivě neskutečné. Zvony, které dnes visí ve věži našeho kostela, byly všechny vyrobeny (kromě sanktusáku) až ve 20. stol. Je ale jasné, že hlas zvonů svolává k modlitbě obyvatele našeho městečka už po staletí. Jaké byly tedy osudy fryštských zvonů v dávných časech, o kterých se dnes už dočteme jen z kronik a starých listin?

Vůbec nejstarší zmínku o zvonech ve Fryštsku uvádí fryštský farář a děkan P. Jan Drábek ve své knize o Fryštsku a okolních farnostech. Jak sám píše, čerpal ji ze staré fryštské farní kroniky (psané od r. 1617). V ní lze nalézt zápis z generální vizitace z r. 1625 (tedy v době třicetileté války, za panování císaře Ferdinanda I.), která se v kostele tehdy konala možná vůbec poprvé. Podle tohoto zápisu stála u kostela věž, na které *byly 3 zvony. Největší s nápisem „vlasti milá, modli se“.* Menší jmenoval se „P. Maria“ a nejmenší „sv. Václav.“ Na tomto místě je dobré si všimnout, že tradiční názvy i nápisy poprvé zmiňovány už téměř před 400 lety byly zachovány i na dnešních zvonech a to se týká i velikostí jednotlivých zvonů. Podle prof. Jadrníčka byla věž, resp. zvonice se zvony postavena zvlášť mimo budovu kostela, byla celá dřevěná, krytá šindelem a měla ochoz.

Ovšem Řehoř Wolný ve své Církevní topografii taktéž zmiňuje výše zmiňovanou generální vizitaci z r. 1625 a narozdíl od P. Drábka uvádí, že co se týká zvonů, vizitace konstatovala jejich zřejmé odcizení a to kvůli neutěšeným poměrům ve farnosti způsobeným příklonem většiny obyvatelstva k protestantismu a také řaděním vojsk za 30leté války: *Fryštsk byl několikrát vyplněn nepřítelem, kostelu sv. Mikuláše schází kasule (pokladna – pozn. aut.) a ostatní mešní předměty a zvony (...). tři znesvěcené oltáře, poškozená křtitelnice* atd. Nejlépe by bylo asi pokusit se vyhledat a přeložit zápis přímo z farní kroniky. Nicméně pravdou zůstává, že zvony

jsou poprvé ve Fryštáku zmiňovány už za dob Třicetileté války.

Další zmínka o zvonech ve Fryštáku pochází rovněž od P. Wolného a je z r. 1670, kdy za působení P. Tomáše Fabricia (+1674) byl kostel částečně dán do pořádku. Wolný uvádí, že kostel měl *tři oltáře, na stříbře pozlacené monstrance, rovněž takové ciborium, kalich, kříž a misku k omývání, pět kasulí a tři zvony*. V roce 1679 za působení hornoveského rodáka P. Pavla Ignáce Filipa (+1686) fryštácký rodák a tehdejší farář v Bystřici pod Hostýnem P. Tobiáš Schwach nechal svým nákladem postavit novou věž, která už byla součástí kostela a stála až do r. 1820. Lze předpokládat, že na tuto novou věž byly umístěny tehdejší fryštácké zvony. Jak tato věž vypadala, dnes už nevíme, ale prof. Jadrníček uvádí, že byla velmi vysoká, složená z několika cibulovitých tvarů, různých šířek. R. 1731 byla střecha věže i kostela stržena bouří, která řádila 2. července toho roku po celé Moravě. Kostel byl ale brzy opět opraven.

(pokračování příště)

-vn-

Víte, že...?

Pomalou se blíží konec roku a každého z nás čeká rekapitulace příjmů, daňové priznání a konečné odvedení „desátku státu“. Stát jistě tyto naše peníze potřebuje.

Ale také organizace, zabývající se charitativní činností, netrpělivě čekají, zda se naše pokladnička otevře i pro jejich potřeby. Stát to podporuje a proto tyto naše příspěvky nejsou zdaňovány. Můžeme si je odečíst z daňového základu až do výše 10% – minimálně však 1000 korun. Blíže se o tom dočtete v zákoně o Dani z příjmu fyzických osob č. 586/1992 § 15 odst. 5.

Pokud se rozhodnete přispět na provoz a opravy našeho kostela, na farním úřadě vám velmi rádi vystaví potvrzení o vašem daru. To pak odevzdáte mzdové účetní a ta je započítá do Vašeho ročního daňového priznání.

Příklad

Osoba s hrubým měsíčním příjmem 15 000 Kč má roční příjem 180 000 Kč.

Po odpočtu pojistek zbývá ke zdanění asi 120 000 korun.

Hodnota daru započítaného do odpočtu daní může být až do výše 12 000 Kč.

Zdaňovat se tak bude pouze částka 108 000 Kč – v celkové výši pak člověk odevzdá státu o 2400 Kč méně.

-jk-

Farníček slaví výročí

Ač se to zdá neuvěřitelné, již jsou to tři roky od doby, kdy začal vycházet náš Fryštácký Farníček (dnes už jen Farníček). A to je samozřejmě čas, kdy můžeme začít tak trochu bilancovat, zhodnotit, co se nám za tu dobu povedlo a co ne.

Osobně mám pocit, že Farníček se stal nedílnou součástí života našeho společenství. A myslím, že se snažíme přinášet každý měsíc nejenom informace a poučení, ale i trochu zábavy. Na tomto místě se sluší poděkovat nejenom tvůrcům – Pavlu Osohovi ml. a Vítovi Němcovi, ale i našemu spolupracovníku – Františku Záhlovi, bez jehož křížovek, rébusů nebo doplňovaček si nové číslo snad už ani nedovedu představit.

Pokud byla řeč o Pavlovi a Vítovi, musím je oba pochválit, protože práci v našem farním časopise věnují opravdu spoustu času, a to i přes to, že začali studovat vysokou školu a mají svých (nejen) studijních povinností víc než dost.

Musím poděkovat také dnes už „bývalému“ otci Emilovi nejenom za jeho pravidelné duchovní slovo, ale i za to, že nám poskytl útočiště na faře a také „výrobní prostředky“ – tedy počítač, tiskárnu a kopírku. Bez tohoto technického zázemí by to opravdu nešlo.

Nevím, zda se někdo z Vás, milí farníci, zamyslel nad tím, kolik jedno číslo Farníčku vlastně stojí. Teď nemyslím úsilí a práci – napsání příspěvků, vybrání fotografií či jejich nafození, přípravu článků a hledání informací – mám na mysli opravdu tu „přízemní“ finanční stránku věci.

Většinou je k 230-kusovému nákladu na jedno číslo potřeba:

- průměrně 700 listů papírů – cca 120 Kč
- toner do tiskárny – cca 2 500 Kč – vystačí na tisk maximálně 2 čísel
- barevná/černobílá náplň do tiskárny – cca 1 000 Kč – výměna 1/2x ročně

Náklad na jedno číslo je tedy – suma sumárum – asi 1500 korun.

Vynásobte si to jedenácti (o prázdninách vychází jen jedno číslo) a dojdete k sumě 16 500 Kč. To je částka, kterou stojí Farníček ročně (za tři roky je to již téměř 50 tisíc).

Není to sice moc (i když jak pro koho), ale ani málo, a pokud si uvědomíte, že dostáváte Farníček zadarmo, musí se peníze potřebné na jeho vydávání vzít někde jinde...

Ještě poznámka – pokud si spustíte internetové stránky Farníčku (www.farnostfrystak.wz.cz, odkaz Farníček), uvidíte, že barevné podání je ještě atraktivnější a je jen škoda, že je nemůžete dostávat i vy. Ale to bychom se tak říkajíc nedoplátili – stejně jako v případě, že bychom chtěli tisknout náš časopis někde v tiskárně (i kdyby jen černobíle).

Přemýšlíme, jak by se finance daly získat a napadá nás několik způsobů – například pravidelná sbírka (jednou nebo dvakrát ročně), z níž bychom časopis financovali, nebo dary od Vás farníků nebo sponzorů.

Věřím, že se určitě najde nějaké řešení, abychom mohli pokračovat i v dalších letech – byla by totiž škoda, kdyby se tak slibně rozjetá práce na Božím díle musela kvůli tak přízemní věci, jako jsou „peníze“, zastavit...

Ale ještě bych se rád vrátil k tomu, co se bohužel zatím stále nepovedlo. Až na malé výjimky (dopisovatelé Pavel Osoha st., František Kočenda, Jana Skaličková, Anna Bačůvková, Martin Němec, již zmiňovaný pan Zálaha a několik dalších) se nám totiž nepodařilo rozšířit okruh externích spolupracovníků.

Možná se zbytečně bojíte... A tak bych Vám jménem celé redakce, včetně našeho nového otce Miroslava, chtěl dodat odvalu – nebojte se a pište! Farníček je tady pro Vás a na Vás také záleží, jak bude v dalších letech vypadat.

Výzva platí nejenom pro mladé, ale i pro ty dříve narozené – vždyť Vaše připomínky nebo zkušenosti jsou pro nás cenné, tak proč jimi neobohatit i ostatní? Víťame také další nápady, týkající se toho, co by se ve Farníčku mohlo zlepšit. Schránka vzađu v kostele nebo naše e-mailová adresa farnicek@post.cz jsou vám stále k dispozici.

JAK SE TVOŘÍ FARNÍČEK

A teď se pojd'te spolu s námi podívat, jak nové číslo Farníčku vlastně vzniká.

V průběhu měsíce většinou komunikujeme e-mailem. Pavel a Víťa studují mimo Fryšták (Brno a Olomouc), a tak moc jiných možností ani není. Společně konzultujeme, co bude náplní dalšího čísla, vybíráme fotografie (mj. i na titulní stranu) a domlouváme se, kdo který článek nebo rozhovor napíše.

Nejvíc práce má potom Pavel, který musí celé číslo připravit k tisku – tzn. jednotlivé stránky doplnit obrázky nebo fotografiemi, materiály „zalomit“ (to jest dát textu určitou formu – jak bude vůbec vypadat, zda bude přesahovat i na další stránku, jaký bude mít typ písma, vybrat velikost apod.)

V sobotu ráno v den vydání Farníčku se pak scházíme na faře a Víťa provádí ještě editaci tisku – tzn. drobné korektury, opravy pravopisu apod. Potom tiskneme jednotlivé stránky nejprve na inkoustové tiskárně a z těch se potom kopíruje patřičný počet listů na černobílé kopírce – většinou v počtu 230 kusů.

A jelikož je tisk oboustranný, musíme dávat opravdu dobrý pozor, abychom např. neobrátili listy opačně anebo nepopletli číslování jednotlivých stran. To by se Vám asi Farníček moc nelíbil...

Ve chvíli, kdy je stránka vytištěna se musí ještě přehnout a složit.

Zhruba po 3 až 4 hodinách je tak Farníček připraven k expedici do kostela a do Vašich rukou...

No a to se opakuje každou první sobotu v měsíci s výjimkou letních prázdnin – v srpnu totiž nevycházíme...

-pn-

Poznámka: Na závěr se sluší poděkovat také tomu, z jehož hlavy nápad na zavedení farního časopisu vyšel – tedy panu Nášelovi, našemu šéfredaktorovi. No a také ostatním členům jeho rodiny, kteří nám pravidelně pomáhají s přehýbáním a skládáním jednotlivých čísel.

-pk-

Dům Ignáce Stuchlého

VÍKENDOVÉ AKCE V LISTOPADU A NA ZAČÁTKU PROSINCE

16. – 20. 11. Poutní vandr (vede Kosmič)

Cenu má jen cesta.

I cesta může být cíl.

K čemu je cesta, která nikam nevede?

Všechny cesty vedou do Říma

Nedoputujeme ani do Říma, ani do Jeruzaléma, ani do Santiaga de Compostela, přesto bude dost času a prostoru přemýšlet. Kam vede ta naše cesta?

25. 11. 19 hodin U2 (vede Jiří Dědek Fliedr)

Zkousím zpívat tuhle píseň.

Zkousím vejít, ale nemohu najít dveře.

Ty dveře jsou otevřené, stojíš tam a zveš mě dál.

První díl o vzniku irské skupiny.

25. – 27. 11. Týden končí, víkend začíná (vede Ivča Hynková)

Staly se Ti víkendy rutinou? Máš už dost stálého uklízení? Chceš změnu? Pak je tu víkend právě pro Tebe – můžeš si trochu zasportovat, zatancovat, něco vytvořit, o některých věcech popřemýšlet... Prostě aktivně si odpočinout a zároveň poznat nové lidi. Neváhej!

25. – 27. 11 Jaký si to uděláš, takový to máš

Plánování jarního programu. Setkání těch, kteří se podílejí, či chtějí podílet na tvorbě našich nevěšdních akcí.

2. – 4. 12. Adventní zamyšlení – Hledání ducha v postmoderním světě (vede P. Michael Martínek, SDB)

Nový zájem o náboženství v novém století!

- Jak si vybrat z nabídky náboženského supermarketu?

- Hlásím se k církvi, ale mám svůj vlastní názor...

- Jsou duchovně žijící lidé šťastnější?

- Spiritualita jako cesta z globální krize...

9. – 11. 12 24 hodin pod zemí (vedou Kosmič, Robert a spol.)

Nestihli jste 24 hodin na sněhu, nadoraz nebo na vodě? Nevadí. Na 24 hodin POD ZEMÍ se všechno spojuje a přechází do naprosté tmy... Spíme, sníme (co si naváříme), hrájeme si, zpíváme si, bubnujeme, bloudíme, čvachtáme se, řehtáme se... a co všechno ještě chcete. Aneb co se dá prožít pod zemí.

9 – 11. 12. Volejbal (vedou Zdeňka Jurček a Gabča Dudáková)

Volejbalisti, pozor! Tento víkend je tu opět pro Vás. Volejbal od rána do večera se spoustou zábavy, přátel a oddechu od všedních starostí.

Více informací na www.disfrystak.cz nebo na tel. číslech **577 911 065 / 577 912 536**.

Zamyšlení ke slavnosti Ježíše Krista Krále

*Hleďte nejprve Boží království
a jeho spravedlnost a vše ostatní
vám bude přidáno! (Mt 6,33)*

Co je to Boží království?

Co je to Boží království – neboli království nebeské, jak se mu občas říká? Slova „království nebeské“ nám připomínají nebe, kde, jak doufáme, se po smrti setkáme tváří v tvář s Bohem. Když ale Ježíš mluví o království nebeském, neodhlíží od života zde na zemi.

Království Boží je totiž skutečností, jež může a má určovat ráz našeho života zde na zemi. Království Boží není konkrétní teritorium. Je to stav, kde Bůh vládne člověku a celému stvoření. Dovolíme-li mu, aby si počínal v našem srdci podle svého, budeme žít v Božím království už teď.

V modlitbě Páně se modlíme: „Přijď království Tvé.“ A pokračujeme: „Bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi.“ Království Boží přichází, naplňuje-li se v nás jeho vůle.

Věci nás neučiní šťastnými!

Člověk má podivnou schopnost hledat věci na nepatřičných místech. Domnívá se, že bude spokojen, až si opatří nové auto a chatu, až bude mít víc času na své koníčky, až... Přestože stále znovu zakouší, že tyto věci nemohou uspokojit jeho srdce, pokračuje ve shánění stále nových. Stále se chytá nových nadějí, která vedou zákonitě k dalšímu zklamání.

Je omyl domnívat se, že štěstí je mimo nás: je totiž v našem nitru. Boží království je mezi vámi, říká Ježíš (Lk 17,21). Věci nás nemohou učinit šťastnými: naopak nám často zabraňují objevovat království Boží v sobě.

Štěstí není třeba hledat

Buďme si stále vědomi, že jsme hluboko ve svém srdci chrámem Božím, v němž jsme obklopeni láskou. Není tedy třeba štěstí „hledat“. Stačí si uvědomit, že tento poklad nosíme v sobě. Křesťanská víra nás učí, že Bůh žije v našem nitru, a tím jen potvrzuje, co člověk vlastně vždycky věděl a co zvěstují všechna velká náboženství: ztracený ráj je v nás. Zapomněli jsme ale na to. Můžeme si však znovu uvědomit, že ztracený ráj existuje a kde existuje. Znovu tak nalezneme své bohatství v tom, že zůstaneme sami s Bohem a přestaneme hledat štěstí mimo sebe.

***„Boží království spočívá ve spravedlnosti,
pokoji a radosti“ (Řím 14,17)***

Zpracováno podle knihy W. Stinissena *I dnes je den Boží* – rozjímaní na celý rok, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

převzato z www.pastorace.cz

Kalendárium listopad 2005

6. 11. 32. neděle v mezidobí
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. 11. Památka sv. Lva Velikého
12. 11. Památka sv. Josafata
13. 11. 33. neděle v mezidobí
15. 11. Bl. Magdalény Morano *
17. 11. Památka sv. Alžběty Uherské
20. 11. Slavnost Ježíše Krísta Krále
22. 11. Památka sv. Cecílie
27. 11. 1. neděle adventní
30. 11. Svátek sv. Ondřeje
4. 12. 2. neděle adventní

* významné svátky a události
pro Salesiánskou rodinu

OMLUVA

V článku o opravě varhan z minulého říjnového čísla Farníčku nebyla příliš „pochválena“ varhanářská dílna v Krnově, která se podílela na opravě fryštáckých varhan. Jak jsem byl upozorněn otcem Emilem, daná informace byla neověřená, zkreslená a nepřesná. Nejednalo se totiž o nedbalost nebo odbytou práci, ale pouze o špatnou domluvu. Proto se tímto všem poškozeným omlouvám.

Nicméně pro vysvětlení dodávám, že farnost na opravě rozhodně nijak neprodělavá – jednorázová rekonstrukce byla sice rychlejší, zároveň ale i daleko dražší...

Vít Němec

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

15. 11. Malování na textil (vánoční motivy), v případě zájmu je možné zamaskovat fleky osvědčenou metodou tiskátek (barvy a šablonky budou k dispozici)
29. 11. Pískování rámečků, skleniček, květináčů... (materiál bude k dispozici)

ADVENTNÍ KONCERT

V neděli 27. listopadu od 15:15 se uskuteční ve fryštáckém kostele sv. Mikuláše ADVENTNÍ KONCERT. Program připravili žáci a učitelé Základní umělecké školy MORAVA.

Spolupořadatelem je odbor kultury fryštácké radnice a Farní úřad Fryšták.

POCTA SV. MIKULÁŠI

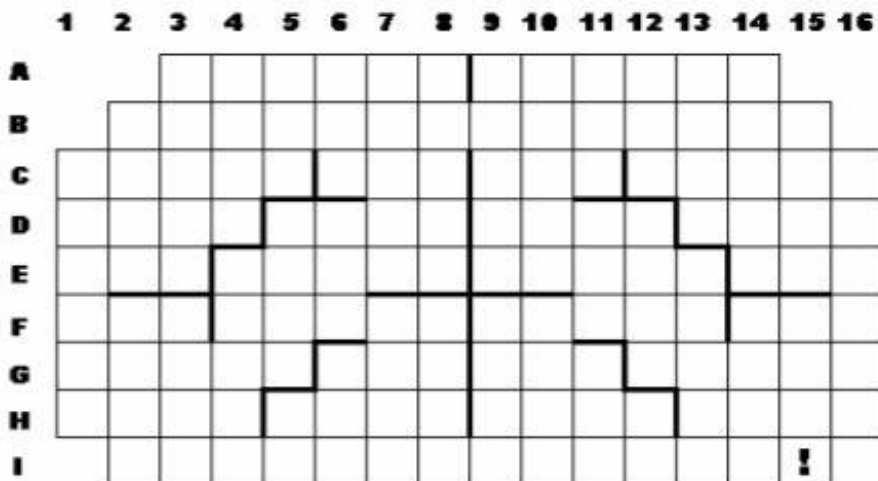
Město Fryšták a naše farnost Vás zvou na koncert varhanní hudby a slova k počtí svatého.

Legendu O svatém Mikuláši přednese její autor **Vladimír Matějček**, herec Divadla za branou, Lyry Pragensis a host činohry Národního divadla.

Varhanní skladby barokních mistrů zahraje **Vladimír Roubal**, regenschori kláštera na Strahově v Praze.

Tento koncert se uskuteční v sobotu 26. 11. v 18 hodin v našem kostele sv. Mikuláše.

Luštění s Farníčkem

Vodorovně: A. druh zeleniny, typ autobusu, **B. 1. díl tajenky**, C. druh tance, judský král, tlakový stroj, žaludeční lék, D. jméno Hončara, rozepře, město v Turecku, řeka v Rusku, E. německy „červený“, české město, druh ryby, starší zájmeno, F. karetní hra, anglický archeolog, malé chaty, popravčí, G. přemety, lotyšské platidlo, Oldřiška, druh přežvýkavců, H. potichu, mražený krém, služební pořadí, trikyslík, **I. 2. díl tajenky**.

Svisle: 1. společenstvo stromů a keřů, 2. bicykl, bratr Ábela, 3. start letadla, listnatý strom, 4. druh paliva, zběžně, 5. části nádob, noční pták, popěvek, 6. MPZ Středoafričké republiky, SPZ okresu Pardubice, bor, 7. potápěčský zvon, předložka, 8. majetky velkorodiny, hromada slámy, 9. poplatková známka, bulharský lidový tanec, 10. Mohamedova matka, dravý pták, 11. Evropan, hornické pracoviště, zkratka Antonina, 12. česká politická strana, krátký kabát, název hlásky „K“, 13. francký kupec, syčení, 14. planetka, sestra Libuše, 15. terpenický keton, filipínská sopka, 16. zevní tinktura.

Pomůcka: Enos, Evans, Oles, Oloj, RCA.

Tajenka z minulého čísla: Chybami se člověk učí.

připravil František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejně.

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce!

Vyšlo 5. 10. 2005 v nákladu 230 ks.